

blive fri for Anmeldelsespligten for de udenlandske Bladser, er ogsaa en Betselse, som jeg er vis paa, de sætte Pris paa; thi nu hører man ikke andet end Beslagelser over den Uuelighed, de have med at gaa til Konsulerne for at faa Papirerne paategnede. Skipperne ville altsaa være meget vel tilfredse med at blive fritagne for denne Anmeldelsespligt. — Men naar man nu i Virkeligheden ved dette Lovforslag påalægger den største Del af vor Sejlskibsflaade forøge de Afgifter til Konsulatvæsenet, tror jeg, det vil blive saa meget mindre velset, fordi man kan i Reglen af Skipperne høre, at de have ikke synderlig Nytte af Konsulerne. Saaledes som Agenturet og Mæglervæsenet nu er udviklet, er det egentlig den Slags Folk, Folk, som ere nøje kendte med Forholdene paa de Steder, hvor de ere, med Landets Lovgivning, Coutume i Havnen osv., som ere den væsentligste Hjælp for Skipperne, og kun i overordentlig sjældne Tilfælde benyttes Konsulerne. Derved bliver det ganske vist endnu mere urimeligt, at disse Skibe, der ikke mene at have nogen Nytte af Konsulerne, skulle bære hele Udgiften; jeg tror, det havde været Overvejelse værd, om man ikke havde kunnet nøjes med at lade dem bære den ene Halvdel af Udgifterne og Statskassen den anden, fordi Konsulatvæsenet overhovedet tjener de danske Interesser i Udlandet, og derimod ingenlunde udelukkende Skibsfarten. Smidlertid betragter jeg den Ordning, som nu foreligger, som noget foreløbigt, som et Slags Forsøg, og naar det har virket i nogle Aar, vil der vistnok være indvundet en saadan Erfaring, at man temmelig hurtigt og let kan komme til Forandringer. Da Forslaget er kommet saa sent herop, vilde en Standsning af det, ved at sende det i Udvalg, være ensbetydende med, at det ikke blev til noget, og da Forslaget jo indeholder en bedre Ordning end den nuværende, skal jeg ikke søge at lægge det Hindringer i Vejen.

Det maa maasse være mig tilladt at gøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til nogle enkelte Bestemmelser i Forslaget. Efter § 2 er det Toldvæsenet, der skal opkræve Afgiften, som paahviler Skibene; men det vil vist ikke blive saa ganske let for Toldvæsenet at faa disse Afgifter ind. Det er jo nemlig saa, at Skibene meget ofte ere i udenlandsk Fart i Maringer ad Gangen, og de ville altsaa ikke komme til at klarere ved danske Toldsteder; ligesom det jo heller ikke altid er saa, at der er en Reeder, en bestyrrende Reeder — der staar for øvrigt ikke noget i Lovforslaget om, at Toldvæsenet skal holde sig til ham, for at faa Afgiften

Skipperen er desuden, ofte Enejer af Skibet, og Toldvæsenet har altsaa ingen at henholde sig til. Der burde vistnok være en Bestemmelse i Loven om, til hvem Toldvæsenet skal henholde sig, f. Eks. til den Mand, der efter Registreringsloven er Skipperens befuldmægtigede ligeoverfor Registreringen, men ikke over for de Afgifter, som opkræves her. Smidlertid vil vel Overtoldbestyrelsen nok finde ud af det paa en lempelig Maade; i mange Tilfælde maa der vel gives Henstand med disse Afgifters Opkrævning; men ganske let vil det ikke blive at finde ud af det.

I Stedet for den personlige Anmeldelsespligt, som nu paahviler Skipperen, naar han kommer til en fremmed Havn, hvor der er en Konsul, er han nu pligtig til at gøre en Anmeldelse af et vist Indhold til Konsulen.

Jeg vil henviise til den højtærede Udenrigsminister, om det ikke var hensigtsmæssigt, om der blev trykt Blanketter, som af Toldvæsenet kunde udleveres til Skipperne, dels for at lette dem denne Anmeldelse, og dels for at Anmeldelsen kunde komme til at indeholde, hvad der virkelig er af Interesse for de danske Autoriteter, for den danske Stat. Man ved nok, at Skibsførerne have ikke altid let ved at finde, hvad de skulle skrive, og jeg tror derfor, det vilde være en Betselse, naar de paa Toldkamrene fik udleveret Blanketter, som de kunde udfylde i dette Djemed.

Med Hensyn til Lovforslagets øvrige Indhold kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Knudsen). Jeg tror, det ikke altid vil være saa heldigt med udsendte Konsuler; thi hvad det kommer an paa for Mænd i Udlandet, der skulle varetage de Dancks Interesser, er jo, at de have et ganske overordentligt nøje Kendskab til Forholdene der, for at kunne være til virkelig Nytte. Nu have vi ganske vist en hel Mængde Mænd rundt om paa de store Bladser, der som danske Konsuler fyldestgøre deres Pligter over for vort Land paa en overordentlig udmærket Maade. Jeg tror, at store, ansete Handelshuse, som af Interesse for Landet ville paatage sig en Konsuls Opgave, ere de, som gøre den allerførste Nytte. Derimod turde det være meget tvivlsomt, om det bliver til nogen synderlig Nytte for danske Interesser at udsende danske Mænd, der ere fremmede paa de udenlandske Bladser, og som skulle betales og have en høj Løn. — I det hele taget betragter jeg dette Lovforslag mere som et Forsøg, og naar man efter nogle Aars Forløb har indvundet Erfaringer, saa vil man jo vel nok kunne komme til en mere tilfredsstillende Ordning. Jeg skal derfor paa det nuværende Tidspunkt tillade mig at